

Souhrn

Okluze sítnicových věn je po diabetické retinopatii druhým nejčastějším vaskulárním onemocněním sítnice a má často za následek těžké irreparabilní změny v sítnici spojené s trvalým poklesem zrakové ostrosti. Etiologie tohoto onemocnění je multifaktoriální, důležitou roli hrají celkové rizikové faktory jako hypertenze, diabetes mellitus, hyperlipidémie a kouření. Role poruch hemokoagulační kaskády nebyla doposud uspokojivě objasněna.

V naší práci byla hodnocena prevalence hyperkoagulačních stavů u pacientů se sítnicovými venózními okluzemi. Rozdíl v prevalenci APC-rezistence, deficitu PC, PS, AT III ani hyperprotrombinémie nebyl mezi pacienty se sítnicovými venózními okluzemi a kontrolním souborem statisticky signifikantní. U APC-rezistence jsme našli značný, i když nesignifikantní rozdíl v její prevalenci u pacientů mladších 55-ti let (14 %) a pacientů starších 55-ti let (5,3 %) u kterých byla prevalence takřka identická jako v kontrolním souboru (5 %). To poukazuje na možnou roli APC-rezistence v etiologii sítnicových okluzí u mladších pacientů, u kterých nenacházíme celkové rizikové faktory. Pro dosažení statisticky relevantních výsledků by bylo pro ověření této hypotézy zapotřebí několikanásobně většího počtu pacientů.

V současné době neexistuje efektivní léčba KOSV, která by zamezila ztrátě vidění nebo by vedla k obnovení již ztracených zrakových funkcí. Doposud nebyla publikovaná prospektivní studie hodnotící efekt antikoagulační léčby u pacientů KOSV. V naší studii jsme prokázali, že podíl pacientů s výslednou špatnou NKZO ($\leq 6/60$) je u pacientů s neischemickou KOSV léčených warfarinem v kombinaci s agapurinem a ascorutinem signifikantně menší (21,6 %) než u neléčených pacientů (49,5 %). Signifikantní efekt antikoagulační léčby na výslednou NKZO byl nalezen u pacientů s neischemickou KOSV a iniciální NKZO $\leq 6/60$ (37,5 % warfarinizovaných versus 88,2 % neléčených pacientů). U pacientů s iniciální NKZO $\geq 6/12$ a u pacientů s ischemickou KOSV nebyl vliv antikoagulační léčby na výslednou NKZO prokázán. Za významný úspěch antikoagulační léčby u pacientů s ischemickou KOSV považujeme redukci sekundárních komplikací, zejména zamezení rozvoje neovaskulárního glaukomu. Antikoagulační léčba se na základě pozorovaných výsledků jeví jako jedna z mála doposud popsaných metod, která kauzálně ovlivňuje podstatu onemocnění. Uvedené výsledky je dále zapotřebí potvrdit v randomizované, kontrolované prospektivní studii, ve které by mělo být i podrobněji objasněno dávkování a délka této léčby.